

Informe

FISCALITAT VERDA LOCAL I ACTIVITAT ECONÒMICA AL VALLÈS OCCIDENTAL

Situació i impacte de les principals bonificacions

Maig del 2020

En el marc de:

Elaborat per

Amb el suport de:

Aquesta acció està subvencionada pel Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i l'FSE en el marc dels Programes de suport al desenvolupament local.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	3
2. CONTEXT FISCALITAT VERDA.....	4
3. ANÀLISI QUANTITATIVA	
3.1. Explicació metodològica.....	6
3.2. Resultats obtinguts.....	7
4. ANÀLISI QUALITATIVA	
4.1. Explicació metodològica.....	8
4.2. Resultats obtinguts de la dinàmica amb els ajuntaments.....	9
4.3. Resultats obtinguts de les entrevistes amb els agents clau.....	11
4.4. Altres qüestions d'interès.....	19
5. CONCLUSIONS I PROPOSTES DE MILLORA	
5.1. Conclusions.....	20
5.2. Proposta de millora.....	22
Taules annexes	
I. Resum bonificacions verdes any 2019 per municipis.....	25
II. Resum requisits municipals IAB bonificació aprofitament solar	26

1. INTRODUCCIÓ

El present informe s'ha elaborat en el marc del Pacte per la Reindustrialització del Vallès Occidental i en desplegament de la mesura Fiscalitat local i simplificació administrativa a la indústria. El pacte és un instrument de concertació i cooperació territorial públicoprivat configurat pels ajuntaments de la comarca, les organitzacions sindicals, les organitzacions patronals, les cambres de comerç, les universitats i els centres tecnològics. Liderat des del Consell Comarcal del Vallès Occidental té la missió fer de la comarca el referent industrial de Catalunya.

L'objecte del present informe és augmentar el coneixement sobre l'impacte en el teixit empresarial de les diferents bonificacions i incentius fiscals en les quals les administracions locals tenen capacitat d'incidència en relació a l'impuls de l'economia verda. Estem parlant, per tant, de les següents bonificacions:

- Impost de béns immobles (IBI)
 - Instal·lació de sistemes per l'aprofitament d'energia solar
- Impost d'activitats econòmiques (IAE)
 - Sistemes i/o consum energia renovables i/o cogeneració
 - Pla de transport estalvi energètic
 - Processos productius: criteris d'economia circular i sostenibilitat
- Impost de construcció i instal·lació d'obres (ICIO)
 - Instal·lació sistemes i/o consum energies renovables i/o cogeneració.
 - Infraestructures càrrega vehicles elèctrics zones d'estacionament vehicles amb accés al públic.
 - Construcció sostenible (disseny bioclimàtic, materials ecològics, etc.)
- Impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM)
 - Etiqueta "Zero emissions"
 - Etiqueta "Eco"
 - Elèctric o bimodal
 - Altres emissions

L'informe consta de dues grans àrees de treball. La primera és quantitativa i consisteix en analitzar les dades recollides provinents dels ajuntaments de la comarca per tal de valorar els resultats en matèria de bonificacions concedides i el seu impacte en els pressupostos municipals. La segona és qualitativa, i s'ha treballat a partir de dinàmiques i entrevistes amb els propis ajuntaments i amb d'altres agents clau del territori.

El període de realització ha estat des de novembre de 2019 fins al març de 2020, quan degut a la pandèmia de la Covid-19 es va ajornar la sessió prevista de contrast final amb els ajuntaments i entitats socials. Per tant, cal tenir present que l'apartat de conclusions i propostes de millores son una proposta elaborada per l'assistència tècnica encarrada d'elaborar l'informe a partir de la informació recollida i de les reunions amb el Consell Comarca, com a secretaria tècnica del Pacte.

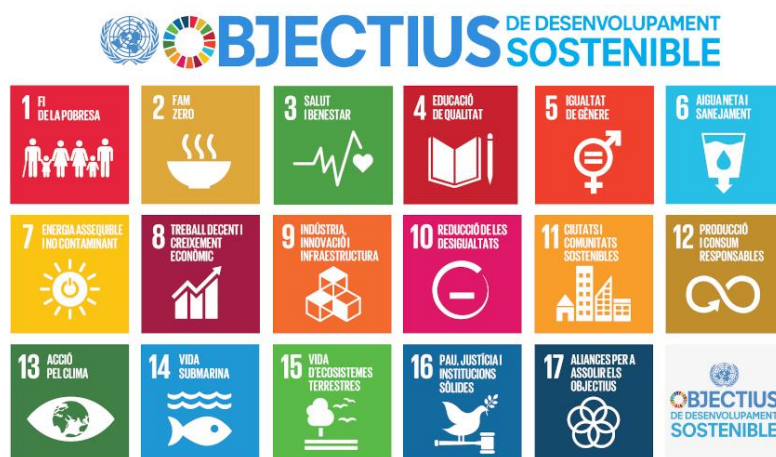
L'objectiu final de l'estudi és, a partir de l'anàlisi quantitativa i qualitativa, poder elaborar un informe de conclusions sobre l'estat actual de la qüestió, així com un recull de propostes de millora.

2. CONTEXT DE LA FISCALITAT VERDA

El context actual, a escala global, és el d'una gran conscienciació mediambiental, fet que s'evidencia amb l'Agenda 2030 de la ONU, on es plantegen 17 objectius i 169 metes en l'àmbit econòmic, social i mediambiental, amb la finalitat estratègica d'assolir models de desenvolupament més sostenibles.

Dels 17 objectius, almenys 7 estan directa o indirectament relacionats amb la matèria del present estudi:

- Salut i benestar
- Energia assequible i no contaminant
- Treball decent i creixement econòmic
- Indústria, innovació i infraestructures
- Ciutats i comunitats sostenibles
- Acció pel clima
- Vida d'ecosistemes terrestres

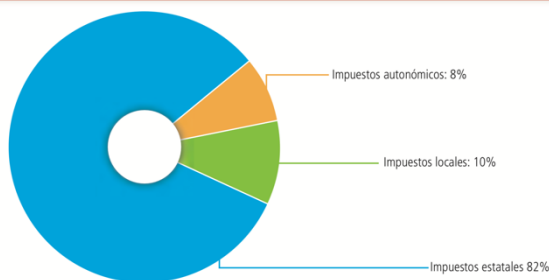
A nivell europeu, les polítiques relatives al canvi climàtic són una prioritat clara de la UE, la qual trasllada a les diferents administracions estatals, regionals i locals la responsabilitat de dur a terme polítiques adients. També es destinen importants línies d'ajuda financera per acompanyar les administracions en aquest camí.

A nivell estrictament tributari, en matèria de fiscalitat verda podem trobar dos tipus d'actuacions:

- a) Establiment de nous impostos
 - Finançar despeses per millorar medi ambient
 - Desincentivar externalitats negatives ambientals
 - Incorporar al cost dels productes i serveis el dany al medi ambient
- b) Establiment de bonificacions fiscals
 - Per incentivar comportaments sostenibles

Segons l'Eurostat, la fiscalitat verda a Espanya suposa el 1,8% del PIB mentre que a la UE ja és del 2,4%. Destaquen com a referents Holanda (3,3%) i Dinamarca (3,7%). Per tant, és força versemblant pensar que la tendència dels propers exercicis serà la d'incrementar aquest tipus de fiscalitat, ja sigui amb la introducció de nous impostos o amb l'augment dels actuals. Un exemple d'aquesta tendència és el nou Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica aprovat per la Generalitat de Catalunya en data 19/12/2019.

GRÁFICO 8 · RECAUDACIÓN POR IMPUESTOS AMBIENTALES · ESPAÑA · 2017

També, segons dades del Consell General d'Economistes, a Espanya la recaptació de fiscalitat ambiental prové en un 82% d'impostos estatals, un 8% d'impostos autonòmics i un 10% d'impostos locals.

Font: Consell General Economistes.

Pel què fa a les bonificacions fiscals locals en matèria de fiscalitat verda, no es disposa d'informació agregada a nivell estatal sobre l'impacte de les mateixes en la recaptació tributària. Des d'un punt de vista merament teòric, sí que hem de dir que les mateixes són potestatives i tenen com a limitació el que està previst a la Llei Reguladora d'Hisendes Locals.

Per concloure, és rellevant introduir una reflexió final sobre el concepte de bonificació tributària. En el cas de les bonificacions en fiscalitat ambiental, com s'ha dit, l'objectiu de les mateixes és incentivar comportaments sostenibles amb el medi ambient. Ara bé, com tota bonificació tributària, la mateixa comporta un cost públic que és igual al que deixa de recaptar impositivament qui l'introdueix. Per tant, a nivell teòric, tindríem:

Bonificació tributària → benefici comportament induït > pèrdua de recaptació

més bonificacions apliquin els subjectes passius, millor, perquè el guany global és superior. L'objectiu de les administracions locals que estableixen bonificacions ha de ser, doncs, impulsar polítiques per tal de maximitzar l'aplicació de les bonificacions tributàries aprovades.

3. ANÀLISI QUANTITATIVA

3.1. EXPLICACIÓ METODOLÒGICA

Al no disposar de dades quantitatives en l'àmbit de les bonificacions fiscals locals per a empreses industrials, es va optar per demanar als ajuntaments dades força genèriques .

L'objectiu d'aquesta primera sol·licitud de dades era el tenir una visió general de les bonificacions que s'estaven aplicant en els diferents municipis i, en una segona fase, incidir en aspectes més concrets que es consideressin rellevants.

Les dades que es van sol·licitar van ser les següents:

- Per a l'IBI i l'IAE:
 - N° de sol·licituds rebudes
 - N° de bonificacions atorgades
 - N° de bonificacions atorgades d'empreses industrials
 - Ingressos totals impost
 - Ingressos totals impost d'empreses industrials
 - Import total bonificat
 - Import total bonificat en empreses industrials

Amb aquests dades preteníem estudiar si el nombre de sol·licituds de bonificacions és important dins l'àmbit de les empreses industrials, així com saber la proporció en la qual s'acabaven o no concedint. També ens interessava conèixer el pes específic de les bonificacions dins de la recaptació total de cada impost. Les dades es demanaven per a cada tipus de bonificació ambiental existent tant en IBI com en IAE.

- Per a l'ICIO:
 - N° de llicències concedides
 - N° de llicències concedides d'immobles industrials
 - Ingressos totals
 - Ingressos totals d'immobles industrials
 - N° de sol·licituds bonificacions rebudes
 - N° bonificades atorgades
 - N° bonificades atorgades d'immobles industrials
 - Import total bonificat
 - Import total bonificat d'immobles

En l'ICIO, les dades sol·licitades eren les mateixes que en l'IBI i l'IAE però es demanava, a més, el nombre de llicències concedides per saber quina part d'aquestes afectaven a immobles industrials

- I per al IVTM:
 - N° de vehicles que tributen
 - N° de vehicles d'ús industrial que tributen
 - N° de sol·licituds rebudes
 - N° de bonificacions atorgades
 - N° de bonificacions industrials atorgades
 - Ingressos totals impost
 - Ingressos totals impost vehicles industrials
 - Import total bonificat

- Import total bonificat vehicles industrials

En l'IVTM també estàvem parlant de les mateixes dades, però aquí també volíem saber quina part del parc total de vehicles corresponen a vehicles d'ús industrials. Es demanaven les dades segmentades entre vehicles Etiqueta "Zero Emissions", Etiqueta "Eco", Elèctrics i d'altres emissions.

3.2. RESULTATS OBTINGUTS

Des del Consell Comarcal del Vallès Occidental s'ha demanat en diverses ocasions les dades als ajuntaments. També en la dinàmica de grup que es va fer el dia 21 de novembre de 2019 es va tornar a posar de relleu la importància de tenir aquestes dades per poder dur a terme la primera fase de l'estudi.

Amb tot, a data de finalització del present informe, només s'han obtingut les dades sol·licitades completes d'un dels ajuntaments de la comarca. Sobre els motius de no poder enviar les dades, els ajuntaments han coincidit en que no poden obtenir les mateixes dels programes informàtics.

No cal dir que el fet de no poder disposar de dades ha condicionat de manera important l'elaboració d'aquest informe. A més, posa en evidència el fet que des dels ajuntaments no s'està fent un seguiment quantitatiu específic de l'aplicació de les bonificacions tributàries.

Malgrat no tenir dades quantitatives, s'ha optat per prosseguir amb la part qualitativa de l'estudi. La hipòtesi de la qual s'ha partit és que, en general, s'estan concedint molt poques bonificacions ambientals perquè hi ha molt poques sol·licituds. Per tant, en la fase qualitativa, l'objectiu ha estat la diagnosi causal de la baixa demanda de bonificacions, així com la recollida de propostes per incrementar-la en un futur

4. ANÀLISI QUALITATIVA

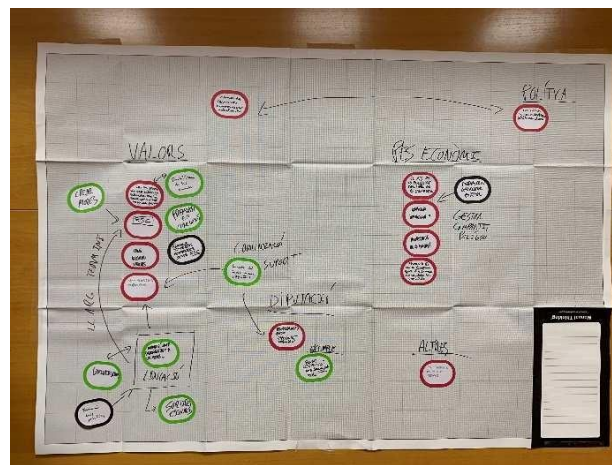
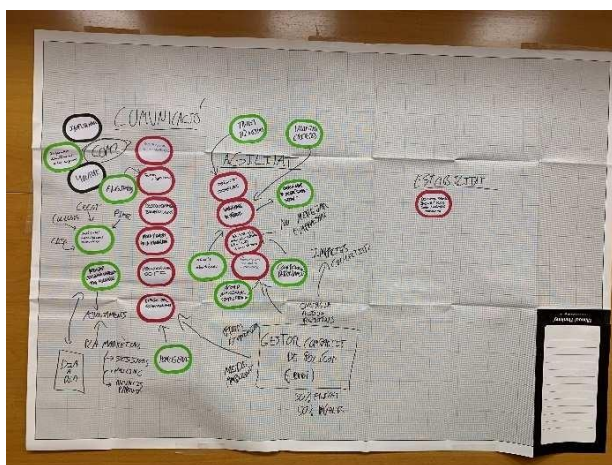
4.1. EXPLICACIÓ METODOLÒGICA

Dinàmica amb els ajuntaments

Es va dur a terme una sessió de dinàmica de grup a la seu del Consell Comarcal del Vallès Occidental el dia 21 de novembre de 2019. Van assistir-hi un total de 14 persones participants de diversos ajuntaments de la comarca.

La sessió es va estructurar en dues fases. En una primera, els participants van presentar-se i van explicar determinats aspectes del seu funcionament intern en matèria de bonificacions. En una segona, es va generar una dinàmica de grup enfocada de la següent manera:

- Identificació de problemes. (Per què les empreses no apliquen més bonificacions?)
- Proposta de solucions. (Enfocades als problemes detectats)
- Innovació lateral (Instruments meta-fiscals per incentivar comportaments sostenibles)

Imatge dels resultats de la dinàmica de grup duta a terme amb la metodologia de Manual Thinking.

Entrevistes amb els agents clau

En aquesta fase de l'estudi s'han dut a terme entrevistes individuals amb diversos agents del territori. Els agents clau contactats han estat els següents:

- Àmbit públic: Agència Tributària de Catalunya, Oficina de Recaptació i Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona, Rubibrilla de l'Ajuntament de Rubí, Departament de Medi Ambient de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.
- Àmbit privat: CECOT, CIESC, PIMEC, Cambra de Comerç de Sabadell, Cambra de Comerç de Terrassa, Col·legi d'Economistes de Catalunya, Associació Professional de Tècnics Tributaris de Catalunya i Balears.
- Despatxos professionals: Cuatrascas, Rius Consultors, Expertos Contables y Tributarios, Crowe Legal y Tributario, Fieldfisher Jausas i Rusaud Costas Duran.
- Experts en fiscalitat ambiental: Maria José Portillo Navarro, de la Universitat de Múrcia i Ignasi Puig Ventosa, de la Fundació ENT.

El qüestionari de les entrevistes ha estat diferent segons el perfil de les persones entrevistades, però intentant seguir un fil conductor comú per a poder extreure conclusions temàtiques.

Les persones entrevistades han tingut control total sobre la darrera versió de l'entrevista i l'han pogut verificar i afegir allò que han considerat rellevant sobre l'àmbit de la fiscalitat verda.

Com a reflexió final sobre aquest punt, voldríem ressaltar la dificultat de trobar experts en fiscalitat local ambiental. Per exemple, diversos professionals dels despatxos i col·legis professionals contactats ens han dit que els interessava molt l'informe, però que no disposaven d'un interlocutor vàlid per poder parlar de la qüestió.

4.2. RESULTATS OBTINGUTS DE LA DINÀMICA AMB ELS AJUNTAMENTS

Les conclusions que es van extreure de la primera part són les següents¹:

- Es detecta una gran conscienciació i motivació en matèria mediambiental de les persones participants.
- En general, no hi ha un circuit definit de manera clara per l'aprovació de noves bonificacions.
- En general, no es disposa d'indicadors de gestió en matèria de bonificacions ni tampoc d'indicadors concrets en l'àmbit industrial.
- Es detecta poca cooperació i comunicació entre els diferents municipis, però també una bona predisposició i voluntat per potenciar-la en el futur.
- Hi ha una gran diferència entre els ajuntaments dels municipis més grans i els més petits.
 - En els més petits, sovint una mateixa persona ha d'assumir diferents tasques i és, per tant, difícil poder dedicar el temps necessari a aspectes que no són del dia a dia, com el del seguiment de les bonificacions. Alguns d'aquests ajuntaments admeten que adopten les bonificacions que apliquen els municipis veïns.
 - En els més grans, el fet que hi hagi diferents departaments que intervinguin en la matèria de les bonificacions comporta que la seva gestió sigui força complexa.
- També es detecta un element diferenciador important entre ajuntaments que porten molts anys amb polítiques mediambientals i de fiscalitat verda i d'altres s'han iniciat en la qüestió més recentment.
- Es detecta una percepció generalitzada entre els participants sobre que l'empresari és poc sensible a qüestions mediambientals i que només cerca el benefici propi.
- Es detecten dos factors limitatius a nivell de bonificacions fiscals:
 - Seguretat jurídica: en alguns ajuntaments, es detecta que hi ha un pes relatiu

¹ Hem de dir que sempre és difícil generalitzar, ja que el Vallès Occidental és una comarca molt rica en diversitat de municipis. En aquestes conclusions s'ha intentat detectar categories emergents que serveixin per obtenir una visió general de la qüestió. Per tant, determinats elements individuals poden quedar fora de les conclusions generals.

molt important dels serveis jurídics, els quals limiten moltes de les potencials bonificacions en taxes i impostos; mentre que en d'altres ajuntaments, es pondera més altres factors com l'impacte mediambiental per sobre de la seguretat jurídica.

- Capacitat pressupostària: lògicament, els ajuntaments amb una situació pressupostària més folgada tenen una major predisposició per a la potenciació de bonificacions fiscals.
- Pel que fa a la dinàmica de grup, els participants van mostrar un consens força elevat en quant a la diagnosi de les principals raons de per què no s'estan aplicant més bonificacions de fiscalitat verda. Les resumim en tres grans àrees conceptuais:

LIMITACIONS A L'APLICACIÓ DE BONIFICACIONS

MARC LEGAL I INCENTIUS

La regulació dels impostos locals és estatal i limitativa a efectes de bonificacions.

COMUNICACIÓ I AGILITAT

Els ajuntaments no comuniquen prou bé les bonificacions

CULTURA EMPRESARIAL

Poca conscienciació entre els empresaris en qüestió mediambiental

- **MARC LEGAL I INCENTIUS**

Les persones participants creuen que la regulació actual de la Llei Reguladora d'Hisendes Locals és molt limitativa pel que fa a les bonificacions que poden establir els ajuntaments en matèria de IBI, ICIO, IAE i IVTM.

En l'àmbit de les taxes, algunes persones participants sostenen que només es poden aplicar bonificacions en funció de la capacitat econòmica dels beneficiaris, i aquest factor limita l'aplicació de bonificacions en matèria de fiscalitat verda per induir comportaments sostenibles. A més, les persones participants creuen que el pes de la fiscalitat municipal és poc significatiu dins el compte de resultats de les empreses i això implica que els incentius per aplicar bonificacions sigui molt reduït.

- **COMUNICACIÓ**

Les persones participants admeten que els ajuntaments tenen mancances importants en matèria de comunicació. Hi ha cert consens en que la informació en matèria de bonificacions és, en general, de difícil accés i poc clara. Això fa que el nivell de coneixement que tinguin les empreses en matèria de bonificacions fiscals mediambientals sigui molt baix.

- **AGILITAT**

Pel que fa a l'agilitat de la tramitació, en general les persones participants veuen els tràmits feixucs i lents. Creuen que l'aplicació dels requisits de les bonificacions suposa molt esforç, tant econòmic com burocràtic per part de les empreses, en contraposició amb el poc impacte que suposa en els seus beneficis. S'admet que, en general, hi ha molt poca demanda de sol·licituds de determinades bonificacions.

- **CULTURA EMPRESARIAL**

Les persones participants creuen, en general, que la sostenibilitat no és una prioritat important per a les empreses, les quals estan centrades principalment en la consecució del benefici propi. Segons els participants, per solucionar aquest problema cal un canvi important a nivell cultural i de valors. Cal potenciar les polítiques de responsabilitat social corporativa a tots els nivells d'empreses. Cal augmentar la sensibilització de les empreses en matèria de sostenibilitat.

4.3. RESULTATS OBTINGUTS DE LES ENTREVISTES AMB ELS AGENTS PRIVATS

Seguidament, resumirem l'opinió dels agents en relació als principals punts que s'han tractat. El criteri que hem seguit ha estat el de recollir les opinions que es poden considerar més generalitzades i representatives dels agents entrevistats. En els punts on hi ha hagut discrepàncies significatives entre els diferents agents, també hem cregut interessant fer-ho palès. També hem considerat interessant citar textualment algunes de les frases de les entrevistes per fer més amè i il·lustratiu el document.

Els temes que hem tractat amb els agents a efectes de diagnosi, són els següents:

CONEIXEMENT Les empreses coneixen prou bé les bonificacions fiscals?	GESTIÓ Qui gestiona les bonificacions i quin coneixement en tenen?	SUPORT I AGILITAT Com és el suport que tenen les empreses dels ajuntaments?
ORDENANCES FISCALS Les ordenances són prou clares i les empreses les entenen?	IMPORTÀNCIA RELATIVA La tributació local és un cost important per les empreses?	HOMOGENEITZACIÓ Com es valora la homogeneïtzació tributària entre ajuntaments?

- **CONEIXEMENT DE LES BONIFICACIONS**

Hi ha unanimitat en que les empreses no coneixen prou bé les bonificacions tributàries locals mediambientals i que els ajuntaments no les comuniquen i difonen suficientment.

Des del món privat, un agent sosté que la poca difusió *“l’atribuïm a una manca de voluntat comunicativa dels ajuntaments, la qual és molt negativa per l’empresa”*. I un altre diu que *“sembla que sigui quelcom fet expressament pels ajuntaments. Ens trobem en un cas d’incentius perversos, ja que com més bonificacions s’apliquen, això repercuteix en menors ingressos pels ajuntaments. Per tant, sembla com si als ajuntaments no els interessés massa donar-les a conèixer”*.

Des dels despatxos professionals, un agent explica que *“Ens hem trobat alguns casos, per exemple, en què els clients venen ja amb l’ICIO liquidat i pagat i desconeixen que tenien dret a aplicar bonificacions importants”*.

- GESTIÓ DE LES BONIFICACIONS

En general, els agents opinen que la fiscalitat local, al contrari de l’estatal o autonòmica, s’acostuma a gestionar internament per part de les empreses.

“El fet que els impostos locals es gestionin mitjançant liquidacions i no autoliquidacions fa que existeixi poca planificació fiscal en la matèria [...] Les empreses destinen poc temps a estudiar o planificar aquest tipus d’impostos” comenta un agent expert.

Des d’un despatx professional, s’exposa que *“les pimes i micropimes deleguen normalment la gestió en despatxos professionals, però la fiscalitat local té un impacte menor que l’estatal o l’autonòmica i, per aquest motiu, en general s’hi presta poca atenció. Especialment per aquelles pimes que, per volum, es troben exemptes de l’IAE”*.

Diversos agents també coincideixen en que en l’IAE sovint les empreses no són conscients de la importància de tenir correctament informades les dades censals l’Agència Tributària Estatal. Això sovint genera inspeccions i sancions que es podrien evitar amb una major conscienciació.

“Quan hi ha alguna qüestió difícil d’interpretar, solem analitzar-la conjuntament amb les empreses. A més, també rebem consultes sobre qüestions complexes o inhabituals. També quan hi ha comprovacions i inspeccions en l’àmbit de la tributació local. Però la gestió periòdica la fan internament les empreses” conclou un despatx professional.

Els agents coincideixen que, en general, la fiscalitat local no és una prioritat pels despatxos professionals i que el seu grau de coneixement és molt inferior al de la tributació estatal i autonòmica.

En paraules d'un agent privat, *"hi ha un gran desconeixement de la normativa en matèria de bonificacions de tributs locals per part de les gestories i despatxos professionals. En part, entenem que és normal perquè cada municipi té els seus incentius específics i per un despatx és molt complicat estar al dia de cada canvi que fa cada ajuntament"* I un altre també apunta al fet que *"el baix impacte econòmic de les bonificacions a vegades no compensa el temps que cal dedicar a estudiar i entendre les normatives de cada municipi per part d'aquests professionals. A més, no és un servei que el client demani de manera directa"*.

De fet, des dels propis despatxos, es coincideix bastant en aquesta diagnosi. Un despatx fa una interessant distinció entre impostos:

"L'IBI ve liquidat pel propi ajuntament i es paga directament sense analitzar massa les possibles bonificacions. L'ICIO el gestionen directament les empreses o els enginyers/arquitectes responsables dels projectes i les gestories pràcticament no hi intervenen. L'IVTM el gestiona la pròpia empresa i rarament es fan consultes al despatx sobre el mateix. L'IAE és l'impost local que sí que es gestiona més des dels despatxos. Ara bé, la majoria de despatxos professionals són molt petits i diria que el seu grau de coneixement del IAE és, en general, força baix. Com que les empreses amb menys d'un milió d'euros de facturació n'estan exemptes, un despatx petit potser només té un o dos clients que puguin tributar per IAE i, per tant, no els hi és rendible tenir-ne un coneixement profund. En despatxos més grans, sí que hi ha especialistes en IAE."

En canvi, varis agents coincideixen en que els despatxos d'enginyeria sí que coneixen millor les bonificacions ambientals i que les apliquen habitualment en els estudis de càlcul costos i d'estalvis potencials, com un argument de venda més cap als seus clients.

- SUPORT I AGILITAT

Els agents privats coincideixen en que hi ha molta disparitat entre ajuntaments. Creuen que el tracte del tècnic és bo i voluntariós, però que, a vegades, no tenen un coneixement suficient de les bonificacions per poder donar un suport adequat. Un agent privat ens va explicar un cas referent a una taxa que pot ser il·lustratiu d'aquesta situació:

"L'ordenança fiscal de zona blava d'un ajuntament preveu un descompte del 10% i la triplicació del temps d'estacionament pel cas de membres de col·legis professionals i gremis amb una activitat en itinerància dins de la ciutat. Per a poder aplicar aquest incentiu, cal instrumentar un conveni específic entre el gremi o col·legi i Promoció Econòmica. Doncs bé, portem mesos intentant establir aquest conveni perceptiu i des de Promoció Econòmica encara no hem trobat un interlocutor que conegui la normativa i ens pugui tramitar el citat conveni."

Novament, aquí els agents privats coincideixen en que hi ha molta disparitat entre ajuntaments. Destaquen que, en aquells que encara no han aplicat l'administració electrònica, els tràmits són feixucs.

Un agent privat ens explica que “En un determinat ajuntament, per exemple, per tramitar les bonificacions relatives a vehicles elèctrics primer s’ha de pagar el 100% de l’impost i després fer una instància per demanar la devolució de la part bonificada. A més, per poder estacionar a les zones blaves amb la bonificació, s’ha de fer tota la tramitació de manera presencial, presentant una instància i aportant físicament tota la documentació del vehicle, de l’empresa (amb documents originals, còpies compulsades, ...). I cal tornar al cap d’un mes, una vegada feta la tramitació, per recollir la documentació original.”

També hi ha cert consens entre els agents en que sovint la càrrega administrativa i burocràtica que suposa tramitar la bonificació no compensa l'estalvi potencial de la mateixa.

Segons un agent privat, “El principal problema és que costa molt acreditar tots els requisits en comparació de l’estalvi real que suposa la bonificació. És antieconòmic perquè no compensa el temps que cal dedicar-hi a aplicar-les. Les bonificacions les veiem més com un element simbòlic que com un avantatge tributari real.”

En aquest sentit, despatxos professionals i experts coincideixen en que sovint s'és massa estricte formalment en el compliment dels requisits i que s'hauria de tenir una actitud menys estricta en la interpretació dels requisits si el que es pretén és efectivament premiar els comportaments sostenibles.

Un despatx professional comenta que “En la nostra opinió, al tractar-se de bonificacions, s’hauria de ponderar els fons sobre la forma, ja que el que es pretén és, teòricament, induir comportaments sostenibles en el medi ambient. [...] En matèria de bonificacions caldria no tenir una mentalitat recaptatòria, sinó inductora de comportaments i, per tant, cal molta més flexibilitat a l’hora de concedir les bonificacions.”

- ORDENANCES FISCALS

La majoria d'agents privats i despatxos professionals coincideixen en que les ordenances fiscals són textos jurídics i és normal que puguin tenir cert grau de complexitat pel públic en general. Ara bé, hi ha consens en que no es tracta de documents especialment complexos en relació a altres documents jurídics.

Un agent privat opina que *“En general són clares, tot i que, lògicament, empen un llenguatge jurídic que no està a l’abast de tothom”.*

I, des d’un despatx professional, trobem una opinió similar *“Cal tenir en compte que és llenguatge normatiu i, per això, a algunes empreses potser els hi costa entendre-les. Però en l’àmbit dels despatxos, les entenem sense problemes perquè és el llenguatge al qual estem habituats.”*

- IMPORTÀNCIA RELATIVA DE LA FISCALITAT LOCAL

En aquest punt vam preguntar als agents clau sobre si els costos de la fiscalitat local eren rellevants dins dels comptes de resultats de les empreses industrials. Les persones entrevistades coincideixen en que la fiscalitat local suposa un cost important per a moltes empreses.

Especialment en el cas de les empreses que tenen immobles en propietat, el cost de l’IBI pot arribar a ser un cost molt important. També per a les empreses que no estan exemptes de l’IAE, aquest és un impost molt rellevant.

També s’ha destacat que la majoria d’impostos locals no estan correlacionats amb els beneficis obtinguts per les empreses. Per tant, en conjuntures econòmiques negatives, ens podem trobar amb empreses amb situacions deficitàries que hagin d’assumir importants costos tributaris locals.

Segons un agent privat, *“Per una empresa que es dediqui a la gestió de patrimoni industrial, per exemple, tenen un pes importantíssim. Estem parlant que, en aquests casos, només l’IBI ja pot suposar un 10% de la seva xifra de negocis. El cost és especialment important en èpoques on, degut a una mala conjuntura econòmica, baixen els preus dels lloguers o hi ha un nombre important de naus que es queden buides.”*

O, en paraules d’un altre, *“Com que la majoria d’impostos municipals no van vinculats als resultats econòmics de l’empresa, ens podem trobar que empreses amb dificultats econòmiques hagin d’assumir importants costos en matèria de IBI o e IAE. Hi ha casos on una empresa, per exemple, pot pagar més de IBI que de Impost sobre Societats.”*

Des d’un despatx professional confirmen que *“L’IAE, per exemple, suposa un cost molt important per a les empreses industrials. I, en el cas de les empreses del sector immobiliari, el cost de tota la tributació lo cal és altíssim.”*

També volem destacar que la percepció dels agents és que les bonificacions fiscals, en general, tenen un pes específic massa baix i que són poc atractives per les empreses. I aquest fet provoca, segons diversos agents, que les bonificacions fiscals no siguin decisives a l’hora de

que una empresa prengui una determinada decisió d'inversió mediambiental. Ara bé, la majoria coincideixen en que, malgrat no ser decisives, sí que ajuden a l'empresa que decideix dur a terme aquesta mena d'inversions.

“Les bonificacions són insignificants respecte al total” sosté un agent privat. O un altre ens diu que “En l'àmbit industrial, ningú pren cap decisió d'inversió en base a les bonificacions. No són estímuls prou importants perquè passin coses.”

Un tercer afirma que *“No són decisives, però sí que ajuden i complementen l'esforç inversor que fa una empresa. Especialment les bonificacions en l'ICIO o les vinculades a vehicles elèctrics.”*

Un agent expert explica un cas concret on la ineficiència és molt clara: *“En determinats municipis s'exigeix una auditoria per pagar la taxa d'escombraries en funció dels kilos de residus generats. Doncs bé, sovint aquesta auditoria pot tenir un cost inclús superior a la bonificació de la taxa que pot aconseguir l'empresa. Per tant, resulta antieconòmic voler aplicar la bonificació”*

• HARMONITZACIÓ DINS EL TERRITORI

Entre els agents privats, trobem una clar posicionament favorable a la homogeneïtzació de la fiscalitat local i de les bonificacions dins el territori. Segons ells, això afavoriria la difusió i el coneixement de les ordenances fiscals. Aquestes són algunes de les afirmacions dels agents privats on queda palès aquest posicionament:

“Defensem sense cap mena de dubte la homogeneïtzació fiscal entre tots els municipis del Vallès. No té sentit voler competir en fiscalitat, quan el que caldria és competir en eficiència en la gestió i en agilitat. Si les bonificacions fossin més homogènies seria molt més senzill de poder-les comunicar i fer arribar el coneixement a prescriptors i empreses. No és el mateix aprendre una normativa única per tota la comarca, que haver de revisar l'ordenança fiscal per a cada municipi.”

“Apostem per una homogeneïtzació de la imposició local. La càrrega impositiva que grava les empreses és molt elevada i demanem que s'aprovin les màximes bonificacions i que s'intenti reduir al màxim els impostos per fer el nostre teixit empresarial més competitiu.

A més, cal tenir en compte que no es poden posar barreres a la contaminació i, per tant, ens afecta a tots. Per això, cal una mirada més àmplia a nivell de territori que transcendeixi l'àmbit local.”

Entre els experts es coincideix en que cal tendir cap a una major homogeneïtzació entre

municipis d'un determinat territori, si bé un introdueixen matisos sobre respectar les característiques particulars que poden tenir determinats municipis.

En paraules d'un agent expert *“Crec que és molt important que hi hagi homogeneïtzació i unificació, però sobretot en el terreny de la gestió dels impostos. M'estic referint a justificació de bonificacions, sistema de relació amb l'Administració, recaptació, etc ... Hauria posar-se a les empreses les coses més senzilles en aquest sentit. Això és especialment important per a empreses que operen en diversos municipis. No és bo que cadascú tingui diferents criteris i sistemes de gestionar els impostos. Pel que fa a les bonificacions, podria ser que determinats municipis tinguessin circumstàncies específiques que necessitessin tenir bonificacions diferents. L'homogeneïtzació també seria desitjable en aquest sentit, però lògicament això també depèn del posicionament polític que hi hagi en cada moment en cada ajuntament, pel que veig complicat que es pugui dur a terme. Però insisteixo que on no hauria d'haver excuses és a l'homogeneïtzació de la gestió tributària”.*

Un altre agent expert també comenta *“En general, crec que seria millor una certa harmonització, tant en bonificacions com en altres aspectes de les ordenances fiscals. Si bé, podria haver-hi aspectes molt lligats a les circumstàncies locals que admetessin un cert grau de llibertat.”*

Tots els agents coincideixen en la necessitat d'estabilitat normativa, atès que les inversions mediambientals s'han d'amortitzar en diversos exercicis. L'opinió majoritària és també que els diferents ajuntaments no haurien de competir en incentius fiscals, sinó en altres aspectes qualitatius.

Segons un agent privat *“Per nosaltres és cabdal tant la homogeneïtzació de bonificacions entre els diferents municipis com la estabilitat en el temps per a cada un d'ells. Sobretot perquè les decisions d'inversió són a mig termini i l'inversor demana seguretat i estabilitat.”*

Un altre ens deia que *“No té sentit voler competir en fiscalitat, quan el que caldria és competir en eficiència en la gestió i en agilitat”.*

Un despatx professional comenta *“El que demanem és que les polítiques fiscals siguin estables en el temps. A vegades tenim la sensació que es fan algunes polítiques fiscals agressives per atraure empreses però que, una vegada les empreses s'hi han instal·lat, se'ls apuja la tributació. Això causa cert recel i manca de confiança per part de les empreses. Les inversions requereixen d'estabilitat.”*

O en paraules d'un agent expert *“Amb la competència fiscal cal anar amb compte perquè podem trobar-nos en situacions no desitjables. Recordo, per exemple, el cas d'un poble de Girona (Aguilar de Segarra) en què, a causa de l'atractiu de la seva IVTM, va arribar a tenir 62.000 vehicles censats per a un municipi de 246 habitants.”*

4.4. ALTRES QÜESTIONS D'INTERÈS

Durant la dinàmica de grup, com al llarg de les entrevistes que s'han anat fent per l'estudi, han aparegut altres qüestions que hem cregut d'interès recollir en aquest apartat.

- Per part dels ajuntaments, sovint hi ha moltes dificultats per poder contactar amb el propietari de les naus arrendades. Aquesta realitat, dificulta encara més un tràmit que ja és prou complicat. Aquest desconeixement es fa especialment palès en les naus propietat de Bancs.
- Com a qüestió curiosa, afegir que entre les persones participants a la dinàmica de grups, no hi havia consens entre el paper de la Diputació de Barcelona. Mentre que per alguns la Diputació dificulta la gestió perquè està allunyada del ciutadà, per altres és un organisme cohesionant i que ofereix un bon suport als ajuntaments.
- Alguns ajuntaments han detectat certa “picaresca” per maximitzar les bonificacions fiscals sense un criteri mediambiental (per exemple, anar fent instal·lacions de plaques fotovoltaïques per trams de teulada per poder aplicar bonificacions més anys). Per aquest motiu, els ajuntaments són sovint molt cautelosos a l'hora de l'aprovació de les bonificacions.
- Experts i agents privats alerten d'un possible conflicte d'interessos en quant a les bonificacions ja que pels ajuntaments, que són qui les han d'aprovar i comunicar, suposen una disminució dels seus ingressos.
- Tant agents públics com privats com tots els experts consultats coincideixen en la necessitat de reformar el marc legal vigent del sistema de finançament local.

5. CONCLUSIONS I PROPOSTES DE MILLORA

Com a reflexió prèvia, cal dir, que l'àmbit d'estudi del present informe és molt concret: les bonificacions fiscals ambientals a nivell d'imposició local que afectin empreses industrials dins del Vallès Occidental. Aquest enfocament tan acotat ens ha permès un gran aprofundiment sobre la matèria, però també ha estat una limitació a l'hora de trobar interlocutors amb un alt coneixement sobre la mateixa. En el món dels despatxos i dels col·legis professionals, per exemple, ha estat molt difícil trobar especialistes en la matèria.

També hem de deixar constància que ha estat una llàstima no poder tenir les dades quantitatives que van ser sol·licitades als ajuntaments. Metodològicament, és molt més correcte poder treballar a partir de dades concretes i després analitzar-les qualitativament, però en el present estudi ens hem vist forçats a treballar la part qualitativa amb els agents sense haver pogut analitzar prèviament les dades.

Certament, tot sembla indicar que la fiscalitat ambiental és un camp de coneixement que probablement evolucionarà molt en els propers anys. Caldrà estar atents per a seguir aquesta evolució. Seguidament, mostrem les conclusions sobre la diagnosi actual de l'estat de la qüestió en l'àmbit d'actuació de les empreses industrials del Vallès Occidental.

5.1. CONCLUSIONS

Context

1. Contràriament al que podia esperar-se, la fiscalitat ambiental a la UE es troba estancada a nivell de recaptació sobre PIB. Dins d'aquest context, a més, Espanya es troba a la cua dels països de la UE en imposició ambiental.
2. Sembla complicat que es puguin introduir nous impostos ambientals en l'àmbit europeu, ja que, per a això, caldria la unanimitat de tots els estats membres. Per aquest motiu, el desenvolupament de la fiscalitat ambiental hauria venir promoguda internament dins de cada Estat.
3. Dins de l'Estat Espanyol, qui té una agenda més clara a nivell d'imposició ambiental és el Govern de la Generalitat de Catalunya. El fet que es promoguin aquests nous impostos des d'una administració autonòmica que no té competències per disminuir la pressió fiscal directa a les empreses, comporta **un risc evident d'augment de la pressió fiscal al sector empresarial**, amb la conseqüent pèrdua potencial de competitivitat.
4. Cal tenir en compte que la **imposició ambiental pot esdevenir regressiva**, ja que sovint recau sobre aquells contribuents amb menys capacitat econòmica per poder afrontar noves inversions sostenibles. Aquest fet comporta **un potencial rebuig social**, com ja va quedar palès, per exemple, en el cas de les armilles grogues a França. Per evitar el rebuig social als possibles increments de tributació ambiental, serà convenient complementar aquests increments amb línies d'ajudes i bonificacions que ajudin a ciutadans i empreses renovar els seus actius contaminants.
5. El marc legislatiu actual de la imposició local i les bonificacions ambientals que es poden aprovar es troba molt limitat per la Llei Reguladora d'Hisendes Locals.

Dades i comunicació

6. Tenir dades és bàsic per estudiar i gestionar qualsevol qüestió. **Les persones que gestionen les bonificacions fiscals dins dels ajuntaments haurien de tenir accés a aquestes dades per poder avaluar-les i gestionar-les amb eficàcia i eficiència.** Les dades haurien de ser obertes als ciutadans.
7. Hi ha un desconeixement generalitzat de les bonificacions fiscals ambientals per part de les empreses. En general, els ajuntaments tenen **molt marge de millora en la comunicació i difusió de les bonificacions.**
8. Des del sector privat es percep que, en general, **no hi ha una voluntat real dels ajuntaments perquè s'apliquin les bonificacions tributàries vigents i s'apunta a un possible conflicte d'interessos** perquè les mateixes suposen menors ingressos per les hisendes locals.
9. Des dels ajuntaments es percep, en general, que **les empreses no tenen una conscienciació real vers la sostenibilitat ambiental** i que cerquen només maximitzar el benefici empresarial sense tenir en compte les externalitats negatives mediambientals que provoquen a la societat.
10. Una bonificació tributària, per si sola, és poc eficaç. El que cal fer és **un pla de mesures per impulsar un determinat objectiu** i, dins aquest pla, utilitzar la figura de la bonificació fiscal com un element complementari que ajudi en aquest impuls.
11. Pels despatxos professionals la fiscalitat local no és una qüestió prioritària i no assessoren en matèria de bonificacions locals de manera proactiva. Les enginyeries, en canvi, sí que coneixen millor els incentius fiscals i els incorporen com un argument més de venda.

Incentius i tramitació

12. Les **ordenances fiscals** dels ajuntaments del Vallès Occidental són entenedores i comprensibles pels experts. Ara bé, per la seva pròpia naturalesa de textos jurídics-tributaris **poden resultar difícils de comprendre pel públic en general.**
13. **El cost en de la imposició local és elevat per a moltes empreses**, especialment per aquelles pimes no exemptes de l'IAE i per aquelles que gestionen actius immobiliaris. A més, la majoria de tributs locals no estan correlacionats amb la generació de beneficis per part de les empreses.
14. Els agents privats tenen la percepció que **les bonificacions ambientals actuals són quantitativament poc rellevants**; i que sovint, resulta antieconòmic aplicar-les, si es té en compte els costos administratius i burocràtics de gestionar-les en relació a l'estalvi tributari obtingut.
15. Els agents privats creuen que caldria avançar **cap a una major homogeneïtzació en matèria de fiscalitat local i bonificacions dins de la comarca.** Altres agents també posen de relleu que **els municipis poden tenir diferents característiques que requereixin diferents polítiques tributàries.**
16. Es percep la estabilitat normativa i la confiança amb l'administració com a elements necessaris per promoure inversions mediambientals importants per part de les empreses.

5.2. PROPOSTES DE MILLORA

Seguidament, es mostraran les propostes de millora que hem anat recollint de la mà dels agents contactats. També hem inclòs algunes propostes que s'han anat treballant de manera conjunta durant el curs de l'estudi amb els tècnics del propi Consell Comarcal.

Amb tot, com s'ha vist en la fase de diagnosi, la problemàtica existent en l'àmbit de les bonificacions és complexa i afecta diversos àmbits. A més, el nombre de sol·licituds de bonificacions, segons les impressions dels diferents agents, és considerablement baix en l'actualitat.

En resum, el que volem transmetre és que una mesura aïllada no aconseguirà revertir la situació actual de dèficit de sol·licitud de bonificacions. Per contra, el que creiem que cal fer és actuar d'una manera coordinada en diferents àmbit de la qüestió per poder revertir aquesta situació. En concret, hem agrupat les propostes de millora en els següents quatre nivells.

NIVELLS D'ACTUACIÓ

MILLORAR LA COMUNICACIÓ

Accions perquè les empreses coneguin i entenguin les bonificacions.

OPTIMITZAR LA TRAMITACIÓ

Accions per disminuir els costos administratius de la gestió de les bonificacions.

INCREMENTAR ELS INCENTIVUS

Accions perquè les bonificacions siguin més atractives per les empreses.

MILLORAR LA GESTIÓ INTERNA

Accions perquè la gestió local de les bonificacions sigui més coordinada i eficient.

Millorar la comunicació

Com s'ha dit, hi ha unanimitat entre tots els agents sobre el fet que les empreses no coneixen prou bé les bonificacions. En aquest àmbit, s'han recollit les següents propostes:

- Atorgar un protagonisme especial a les bonificacions dins els butlletins d'informació (newsletters) que reben les empreses.
- Crear textos explicatius a les pàgines web municipals, complementaris a les ordenances fiscals, que expliquin amb un llenguatge proper i menys jurídic les bonificacions als destinataris de les mateixes. També es planteja l'ús de vídeos

explicatius.

- Crear exemples, reals però anònims, d'aplicació de les bonificacions a les pàgines web municipals perquè els destinataris de les bonificacions pugin, a través de dades concretes, entendre millor l'abast de les bonificacions.
- Fer conferències i sessions informatives on es convidi a les empreses per poder exposar els avantatges de les bonificacions.
- Incrementar l'ús de prescriptors com associacions empresarials, col·legis professionals, assessors fiscals i enginyeries per a difondre la informació de les bonificacions.
- Segmentar la comunicació segons el perfil del destinatari, explotant les bases de dades disponibles, per fer més efectiva la comunicació.
 - Per exemple, per l'IAE podria ser interessant fer una campanya informativa específica per a les empreses que el paguen.
 - Per l'IBI podria ser interessant fer una campanya informativa específica per a subjectes passius amb un determinat número de naus o de metres quadrats.
 - Per l'IVTM, una campanya informativa per empreses amb un determinat nombre de vehicles.
- Potenciar la figura del gestor compartit de polígon per acompanyar les empreses en la transició energètica (residus, energia, mobilitat i aigua). D'aquesta forma, tenim una via de comunicació directa amb l'empresa per a difondre les bonificacions.

Optimitzar la tramitació

Un altre fre per l'aplicació de més bonificacions és que la tramitació implica, en determinats casos, massa costos administratius. En aquest sentit, cal avançar cap a millorar la eficiència i simplificar la tramitació. Hem recollit les següents propostes:

- Simplificar els requisits han de complir les empreses per poder gaudir de les bonificacions, alhora que simplificar també els procediments de justificació de les mateixes.
- Impulsar la tramitació electrònica de la sol·licitud i la justificació de les bonificacions a tots aquells municipis que encara no l'hagin implantat.
- Disminuir la pressió jurídica als interventors sobre la concessió de bonificacions, traslladant-la a professionals externs (enginyers) que puguin certificar l'assoliment del compliment dels requisits.
- Tenir una certa flexibilitat en l'avaluació del compliment dels requisits, ponderant el fons sobre la forma, especialment en requisits formals com els terminis de sol·licitud de les bonificacions.

Incrementar els incentius

Els agents privats sostenen que l'import de les bonificacions és sovint massa baix. En aquest sentit, determinades bonificacions poden resultar antieconòmiques, ja que els costos de gestió són superiors al benefici potencial. Cal que les bonificacions siguin rellevants perquè siguin més atractives per a les empreses. En aquest àmbit, hem recollit les següents propostes:

- Incrementar l'horitzó temporal de les bonificacions en IBI i IAE per tal d'afavorir inversions sostenibles d'import elevat.

- Generar avantatges més enllà de la fiscalitat per a incentivar en les empreses un comportament sostenible amb el medi ambient. En aquesta línia, es proposen les següents iniciatives:
 - Promoure un segell d'empresa ambientalment responsable si es compleixen determinats requisits.
 - Lliurar uns premis anuals reconeixent les empreses més sostenibles.
 - Ponderar en les licitacions públiques el fet de complir una sèrie de requisits en sostenibilitat.
 - Oferir descomptes en serveis municipals (piscines, gimnasos, zones blaves, transport públic, etc...) en aquells treballadors d'empreses més sostenibles, per crear una pressió de baix a dalt en sostenibilitat.

Millorar la gestió interna

Una bonificació tributària, per si sola, és poc eficaç. Cal una determinada visió tant en la fase de definició de la bonificació com en el futur seguiment. En aquest àmbit, hem recollit les següents propostes:

- Tenir clar que, quan s'introdueix una bonificació, el benefici global de la conducta que s'està induint és superior a la menor recaptació que s'obté. Per tant, una vegada aprovada una bonificació, l'objectiu de l'ajuntament ha de ser maximitzar-ne el nombre d'aplicacions.
- Desvincular del procés de gestió i concessió de les bonificacions qualsevol esperit recaptatori. Per tant, és recomanable que la concessió de les bonificacions no depengui del departament d'Hisenda sinó del de medi ambient o del de suport a empreses.
- Bonificar l'estalvi real en energia no sostenible que aconsegueix una determinada inversió, més que bonificar la inversió en si. En aquest sentit, diversos ajuntaments ressalten que seria molt interessant poder tenir les dades de consums elèctrics de les empreses a nivell agregat (respectant l'anonimat de les dades) per a poder fer estudis i dur a terme iniciatives en l'àmbit energètic. Actualment les companyies energètiques no faciliten aquesta informació.
- Tendir a una major homogeneïtzació de les bonificacions dins el territori. D'aquesta manera, se'n simplifica la gestió i la comunicació a les empreses. Ara bé, cal també tenir en compte la diversitat de municipis amb necessitats diferents. Per aquest motiu, recomanem:
 - Homogeneïtat en el tipus de bonificacions establertes
 - Homogeneïtat en el redactat de les ordenances fiscals
 - Homogeneïtat en els requisits, mecanismes i criteris per justificar bonificacions
 - Singularitat en els percentatges de bonificació segons les particularitats de cada municipi.
- Millorar la coordinació entre els diferents departaments d'un ajuntament implicats en l'aprovació de les bonificacions per tal de tenir visions complementàries de la qüestió: hisenda, medi ambient i empresa.
- Introduir sistemes de seguiment quantitatiu de les bonificacions (per tenir dades objectives sobre el número de sol·licituds, el percentatge que s'aproven, l'impacte a

nivell de menys recaptació, ...) per avaluar quantitativament les bonificacions.

- Establir un sistema de qualitat i de millora continua en la gestió de les bonificacions que permeti avaluar-la qualitativament des del punt de vista de l'usuari, alhora que recollir propostes de millora.
- Crear una taula de treball de municipis on compartir bones pràctiques, intercanviar punts de vista i unificar criteris sobre fiscalitat municipal i bonificacions a nivell comarcal.
- Crear una taula público-privada on les empreses i els ajuntaments puguin compartir punts de vista i consensuar polítiques en matèria de fiscalitat local i bonificacions.
- Potenciar la creació de comunitats energètiques (aprofitant la iniciativa de la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona) i coordinar les bonificacions fiscals perquè incentivin aquesta figura.
- Millorar, a través de formació específica, el coneixement en matèria de bonificacions dels tècnics municipals que són interlocutors de les empreses.
- Crear un marc d'estabilitat normativa, confiança i seguretat jurídica perquè les empreses puguin dur a terme inversions a mig termini.

Annex I: Resum bonificacions verdes any 2019 per municipi

Municipi	Impost de Béns i Immobles (IBI)	Impost d'Activitats Econòmiques (IAE)			Impost de Construcció i Instal·lació d'Obres (ICIO)			IVTM
	Instal·lació sistemes aprofitament energia solar	Sistemes i/o consum energia renovables i/o cogeneració	Pla de transport estalvi energ.	Processos product. criteris d'economia circular i sostenibilitat	Inst. sist. i/o consum energ. renovables i/o cogeneració	Infr. càrrega vehicles electr. zones d'estacionament vehicles amb accés al públic	Const. Sostenib. (disseny bioclimàtic, mats. Ecològics, etc.)	Bonificacions
BADIA DEL VALLÈS								
BARBERÀ DEL VALLÈS	50%	25% (condi. PFER)			95%			75% "Zero emissions" i "eco"
CASTELLAR DEL VALLÈS	50%/3 anys	30%/1 any (condi. PFER)	10%		95%			50% elèctric o biocombustible 50% 120-130 gr/km CO2 75% menys 120 gr/km CO2 (A, no biodièsel)
CASTELLBISBAL								75% "Zero emissions" i "eco"
CERDANYOLA DEL VALLÈS	50% (màx. 333 euros/any) / 3 anys				95%			75% "Zero emissions" 60% híbrids "eco" 40% "eco" excepte híbrids
GALLIFA								
MATADEPERA								
MONTCADE I REIXAC	50% 5 anys: Instal. solar tèrmica màx. 15%*m2 de captador. 50% Instal. fotovoltaica	20%	Fins a 20%	75%*	95%			75% Elèctric o bimodal, segons combustible. 50% fins 100 gr/km CO2 25% de 101 a 120 gr/km CO2
PALAU-SOLITÀ I PLEGAMANS	50%/3 anys				95%			50% entre 120 i 130 gr/km CO2 75% per sota de 120 gr/km CO2
POLINYÀ	50%	30% (condicionat)	10%		95% (edificis existents)	Fins 95%		50% biocombustibles i elèctrics, biomodals (híbrids) Vehicles d'empresa o transport de mercaderies: 50% entre 120-140 gr/km de CO2 75% per sota 120 gr/km de CO2
RELLINARS								
RIPOLLET	50% / 5 anys				95%			75% "Zero emissions" i "eco"
RUBÍ	50%	50% / 4 anys (condicionat)	20%					75% Elèctrics i A
SABADELL	Fins 50% 5 anys	50%/5 anys (condicionat)	20%		95% condicionat			75% elèctric o híbrids inf. 120 gr/km CO2 (8 anys) 50% segons combustible inf. 150 gr/km CO2 i híbrids entre 120 i 149 gr/km CO2. (8 anys) 25% 1r any, 20% 2n any, 15% 3r any i 10% 4t any benzina inf. 95 gr/km CO2.
SANT CUGAT DE VALLÈS	Fins 50%/5 anys: tèrmic; Naus industrials, equipaments i polígons, si escomesa segregada, fins 5 %/ 5 anys si producció del 30 % de la despesa energètica dels serveis comuns	40%/2 anys+20% /2 anys (condi. PFER)	Fins 20%		95%	95%	Fins 90%	75% (Etiqueta Zero) 50% (Etiqueta Eco)
SANT QUIRZE DEL VALLÈS	50% / 3 anys	25% (condi. PFER)			Fins al 95% condicionat			75% Zero emissions. 50% ECO
SANT LLORENÇ SAVALL								
SANTA PERPÈTUA DE MOGODA	50 % (habitatge)	15% (condicionat)/6 anys			95%	95%		75% zero emissions. 50% vehicles emissions ECO.
SENTMENAT	50% (llicència construcció abans 29/09/2006)	30% (condicionat)	20%		95%			75% catalitzadors / 3 anys 75% adaptat a biocombustibles, elèctrics i bimodals.
TERRASSA	50% / 3 anys tèrmic	50% (condi. PFER)	50%		95%	95%		50%: Etiqueta ECO 75%+25%*: Etiqueta ZERO * s'obté mitjançant una convocatòria pública suplementària
ULLASTRELL		50% (condi. PFER)	50%		15%_PO			50% integrat elèctric 25% híbrid
VACARISSES					95%			75%/3 anys híbrids i/o elèctrics, i biocombustibles
VILADECARVALLS	25%				15%			50% Elèctric o bimodal. Segons combustible. A (IDAE)

Font: ordenances locals

Apunts metodològics

- Quan apareix (*) indica bonificació condicionada per volum de negoci
- Informació en cursiva: no concreta obligatori/potestatiu
- Els municipis sense informació, sense cap polígon industrial

Annex II: Resum requisits municipals IAB bonificació aprofitament solar

Municipi	BONIFICACIÓ (%)	ANYS	REQUISITS	DOCUMENTACIÓ
Badia del vallès	15% el m2 per captadors tèrmics solars habitatge			
	50% captadors tèrmics energia solar fotovoltaica habitatge			
Barberà del Vallès	50% instal·lació		1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal.	1. Document sol·licitud llicència d'obres 2. Acreditació de l'empresa que fa la instal·lació i l'inici de les obres.
Castellar del Vallès	50% instal·lació o millora	3 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal.	1. Acreditació de l'empresa que fa la instal·lació. 2. Cèdul·la d'habitabilitat
Castellbisbal	sense bonificació			
Cerdanyola del Vallès	50% instal·lació o millora (amb un màx. 333€/any)	3 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal (Informe tècnic de l'Àrea d'Urbanisme per justificar la NO obligatorietat de l'instal·lació al municipi.)	1. Document sol·licitud llicència d'obres 2. Acreditació de l'empresa que fa la instal·lació. 3. Cèdul·la d'habitabilitat
Gallifa	sense bonificació			
Matadepera	sense bonificació			
Montcada i Reixac	15% (per m2) instal·lació d'energia solar	5 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal.	1. Documentació sol·licitud llicència d'obres 2. Projecte tècnic (amb el pressupost i la memòria)
	50% instal·lació captadors energia solar fotovoltaica			
Palau-solità i Plegamans	50% instal·lació	3 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa vigent 2. Col·lectors que disposin de la corresponent homologació 3. Presentar còpies compulsades de les factures de les despeses i del contracte	1. Document sol·licitud llicència d'obres 2. Acreditació de l'empresa que fa la instal·lació. 3. Cèdul·la d'habitabilitat
Polinyà	50% instal·lació		1. Col·lectors que disposin de la corresponent homologació	1. Cèdula d'habitabilitat 2. Certificat d'homologació dels col·lectors 3. Còpia del projecte tècnic que acompanyava a la sol·licitud de llicència urbanística, el qual ha d'incloure la instal·lació del sistema per a l'aprofitament tèrmic o elèctric d'energia solar. 4. Còpia del rebut anual de l'IBI
Rellinars	sense bonificació			
Ripollet	50% instal·lació	5 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal. 2. Col·lectors que disposin de la corresponent homologació	1. Cèdula d'habitabilitat 2. Certificat d'homologació col·lectors 3. Sol·licitud llicència urbanística acompanyada del projecte tècnic. 4. Còpia rebut anual IBI
Rubí	50% instal·lació habitatge	3 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal. 2. Col·lectors que disposin de la corresponent homologació	1. Cèdula d'habitabilitat. 2. Certificat d'homologació dels col·lectors. 3. Còpia del projecte tècnic 4. Còpia del rebut anual de l'IBI
Sabadell	15% (per m2) instal·lació d'energia solar habitatge	5 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa vigent reguladora aplicable en matèria d'edificació (encara que les instal·lacions siguin anteriors a l'ordenança)	1. Projecte tècnic amb el pressupost i memòria de la instal·lació. 2. Per reconèixer el dret de la present bonificació caldrà acompanyar posteriorment còpies compulsades de les factures acreditatives de les despeses i del contracte de energia solar tèrmica: La comunicació prèvia d'obres i la memòria del projecte (Excepte instal·lacions anteriors a l'ordenança.)
	50% instal·lació o millora energia solar tèrmica			
Sant Cugat del Vallès	5% instal·lació captadors energia solar fotovoltaica (producció elèctrica mínima d'un 30%)	5 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal. 2. Col·lectors que disposin de la corresponent homologació 3. Presentar posteriorment còpies compulsades de les factures de les despeses	energia fotovoltaica: La comunicació prèvia d'obres, l'estudi tècnic i les factures energètiques de l'últim any (Excepte instal·lacions anteriors a l'ordenança.)
Sant Quirze del Vallès	50% instal·lació	3 anys	Col·lectors que disposin de la corresponent homologació	1. Acreditar que l'empresa es dedica a l'activitat d'urbanització i construcció 2. Acreditar que l'immoble objecte de la bonificació no forma part de l'immobilitzat. Crtificació de l'Administrador de la Societat, o fotocòpia de l'últim balanç presentat davant l'AEAT, a l'efecte de l'impost sobre Societats. 3. Fotocòpia de la llicència d'obres o del document que acrediti la seva sol·licitud davant l'Ajuntament 4. Presentar una copia del rebut anual de l'IBI 5. Presentar fotocòpia dels plànols de la construcció 6. Acreditar la titularitat de l'immoble, mitjançant el títol de propietat. 7. Per determinar l'inici del període bonificable, caldrà acreditar la data del començament efectiu de les obres mitjançant certificat d'inici de les obres signat pel tècnic competent i visat pel col·legi professional corresponent 8. Per determinar el final del període bonificable, caldrà acreditar l'estat efectiu de les obres a 31 de desembre de cada any
Sant Llorenç Savall	sense bonificació			
Santa Perpètua de Mogoda	50% nova instal·lació habitatge	3 anys	No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal.	
Sentmenat	50% instal·lació		Col·lectors que disposin de la corresponent homologació	1. Acreditar que l'empresa es dedica a l'activitat d'urbanització i construcció 2. Acreditar que l'immoble objecte de la bonificació no forma part de l'immobilitzat.
Terrassa	50% instal·lació (també d'energies eòliques, i altres enrgies renovables)	5 anys	1. No estar obligats a la instal·lació per la normativa. (només aquelles que excedeixin els mínims d'obligat compliment) 2. La instal·lació de generació energètica, com a mínim ha de tenir una	1. Certificat tècnic de posta en funcionament de la instal·lació. (original) (En cas d'actuar en representació legal del sol·licitant, s'ha de preentar documentació que ho acrediti)
Ullastrell	sense bonificació			
Vacarises	sense bonificació			
Viladecavalls	25% instal·lació (també per recollida i reaprofitament d'aigües)		No estar obligats a la instal·lació per la normativa urbanística a l'ordenança municipal.	1. Cèdula d'habitabilitat 2. Certificat d'homologació dels col·lectors 3. Còpia del projecte tècnic que acompanyava a la sol·licitud de llicència urbanística, el qual ha d'incloure la instal·lació del sistema per a l'aprofitament tèrmic o elèctric d'energia solar. 4. Còpia del rebut anual de l'IBI, o de document que permeti identificar de manera indubtable la ubicació i descripció del bé immoble, inclosa la referència cadastral.